

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2024 r.

w sprawie **I. C.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 148 § 2 pkt 2 i 3 k.k. i in.

wniosku obrońcy

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 15 września 2023 r., sygn. akt II AKa 130/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt III K 145/21,

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca I. C. do kasacji wniesionej od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 14 listopada 2023 r. dołączył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Przedmiotowym orzeczeniem utrzymano w mocy rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w Opolu z 12 października 2022 r., mocą którego I. C. został skazany na następujące kary jednostkowe: na dwie kary 25 lat pozbawienia wolności za dwa przestępstwa z art. 148 § 2 pkt 2 i 3 k.k. w zb. z art. 280 § 2 k.k.; na karę 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. i orzeczono wobec niego karę łączną dożywotniego pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy od zasady, w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przełamanie tej reguły i skorzystanie z dobrodziejstwa instytucji wskazanej w art. 532 k.p.k. jest wprawdzie możliwe, jednak uzależnione szczególnymi względami, pozwalającymi na uznanie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadniczym jednak powodem wstrzymania wykonania orzeczenia jest, by waga zarzutów wymierzonych przeciwko prawomocnemu orzeczeniu była na tyle znacząca, że wręcz w polu widzenia pojawi się prawdopodobieństwo oczywistej zasadności kasacji. Konieczne jest zatem wykazanie tych okoliczności we wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Tymczasem w niniejszej sprawie nie zostały spełnione żadne z wyżej przedstawionych warunków.

Wstępna lektura zwięzłej argumentacji przedstawionej na poparcie wniosku nie pozwalała na przyjęcie, że ranga zarzutów ukierunkowanych na przekonanie Sądu Najwyższego, iż na etapie kontroli odwoławczej doszło do rażących błędów prowadzących do zaaprobowania wyroku pierwszoinstancyjnego obarczonego uchybieniem z art. 438 pkt 3 k.p.k., była na tyle istotna, iż już w obecnej fazie postępowania można mówić o rysującej się perspektywie wydania wyroku kasatoryjnego. Sugestia obrońcy, że wysoce prawdopodobne jest uznanie w przyszłości kasacji jego autorstwa za zasadną, była wyrazem jednostronnego i subiektywnego podejścia do procedowania drugoinstancyjnego i z oczywistych względów nie wystarczało do pozbawienia prawomocnego wyroku waloru wykonalności.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, Sąd Najwyższy uznał, że na obecnym etapie postępowania nie można przyjąć, iż uwzględnienie kasacji obrońcy było wysoce prawdopodobne albo że rozpoczęcie wykonywania wobec skazanego wymierzonej mu kary pozostawałoby w kolizji z zasadą sprawiedliwości. Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia wniosku, orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ał]

